

COMARCH
Business
Intelligence

Analiza płynności finansowej

Controlling przepływów pieniężnych

Spis treści

Wybrane narzędzia do zarządzania płynnością finansową w przedsiębiorstwie	3
Cash flow jako źródło oceny kondycji finansowej firmy	4
KPI w analizie przepływów pieniężnych	6
Zarządzanie ryzykiem utraty bieżącej płynności finansowej firmy	7
Zastosowanie rozwiązań Business Intelligence w analizie danych finansowych	9

Wybrane narzędzia do zarządzania płynnością finansową w przedsiębiorstwie

Jedną z najistotniejszych kwestii dotyczących zarządzania przedsiębiorstwem jest zapewnienie mu płynności finansowej. To od niej zasadniczo zależy dobra sytuacja finansowa i sukces każdej firmy. Płynność finansowa to nic innego jak zdolność do terminowego regulowania bieżących zobowiązań finansowych, która determinuje dobrą kondycję finansową przedsiębiorstwa oraz utrzymanie tej kondycji na odpowiednim poziomie, co jest jednym z kluczowych zadań każdej firmy.

Zgodnie z jednym z badań na temat upadłości i niewypłacalności firm w Polsce przeprowadzonym przez Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor S.A. blisko co piąta polska firma obawia się utraty zdolności do pokrywania bieżących zobowiązań. Jako główne przyczyny problemów przedsiębiorcy wskazują zmiany w przepisach prawno-podatkowych, wysoką inflację i spadek popytu. Warunkiem koniecznym do tego, aby przedsiębiorstwo mogło skutecznie działać na konkurencyjnym rynku jest utrzymanie płynności finansowej na odpowiednio wysokim poziomie. Skutki utraty płynności finansowej mogą być bardzo poważne, dlatego uważa się że, jej zachowanie jest, obok maksymalizacji zysku, jednym z głównych celów działalności biznesowej. Z tego powodu warto przyjrzeć się możliwościom, jakie dają narzędzia do aktywnego zarządzania płynnością finansową takie jak faktoring oraz cash pooling.

Jednym z narzędzi do zarządzania płynnością finansową, który przyspiesza obieg gotówki jest faktoring. W praktyce faktoring to zamiana należności na gotówkę, dzięki czemu poprawiona zostaje zdolność płatnicza przedsiębiorstwa. W faktoringu występują najczęściej trzy podmioty.

- **Faktor** – wyspecjalizowana instytucja świadcząca usługi na rzecz faktoranta
- **Faktorant** – przedsiębiorca, który wystawia fakturę i sprzedaje wierzytelności faktorowi
- **Dłużnik** – kontrahent mający zapłacić za otrzymaną fakturę

To dzięki faktoringowi przedsiębiorstwo nie musi długo czekać na gotówkę, gdyż faktor przekazuje ją niemal natychmiastowo. Co więcej firma może wy-

dłużyć terminy płatności, dzięki czemu wzrasta liczba składanych u niej zamówień. Uwolnione środki pieniężne pozwalają na spłatę zobowiązań, co skutkuje korzystnymi zmianami w strukturze bilansu m.in. zwiększeniem kapitału własnego w porównaniu do kapitału obcego.

Innym narzędziem do zarządzania płynnością finansową jest cash pooling, którego rolą jest koncentracja sald środków pieniężnych z poszczególnych rachunków grupy kapitałowej w ramach zawartej umowy cash poolingu z bankiem lub innym podmiotem wchodzącym w skład grupy kapitałowej (pool leader) na jednym rachunku głównym oraz zarządzanie nim wykorzystując efekt skali. Korzyści z wdrożenia cash-poolingu uzyskuje cała grupa kapitałowa, a za sprawą konsolidacji środków pieniężnych poprawia się jej płynność finansowa. Co więcej zarządzanie płynnością przejmuje pool leader, który jest odpowiedzialny za bieżącą kontrolę poziomu płynności finansowej grupy. Takie działanie zmniejsza koszty działalności grupy kapitałowej, wykorzystując efekt skali grupa kapitałowa może wynegocjować lepsze warunki współpracy z bankiem.

Cash flow jako źródło oceny kondycji finansowej firmy

Rachunek przepływów pieniężnych, czyli tzw. cash flow stanowi ważny element danych finansowych każdego przedsiębiorstwa, prezentuje on zmianę stanu środków pieniężnych, pozostających do dyspozycji przedsiębiorstwa. Jest on najbardziej wartościowym źródłem informacji wykorzystywanych do zarządzania finansami firmy. Przepływy pieniężne pokazują faktyczną kondycję przedsiębiorstwa bardziej obiektywnie niż wygenerowany zysk. To w cash flow znajdziemy praktyczne informacje o wszystkich zdarzeniach, mających odzwierciedlenie we wpływach i wydatkach pieniężnych.

- A. Przepływy pieniężne z działalności operacyjnej**
 - Wpływy
 - Wypływy
- B. Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej**
 - Wpływy
 - Wypływy
- C. Przepływy pieniężne z działalności finansowej**
 - Wpływy
 - Wypływy
- D. Zmiana stanu środków pieniężnych (A +/- B +/- C)**
- E. Środki pieniężne na początek okresu**
- F. Środki pieniężne na koniec okresu (E +/- D)**

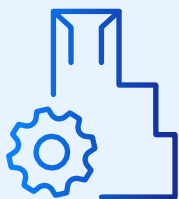
Tabela 1. Schemat budowy rachunku przepływów pieniężnych

Cash flow może być sporządzony metodą pośrednią lub bezpośrednią. Obie metody różnią się od siebie sposobem przedstawienia przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej. Natomiast bez względu na rodzaj wybranej metody ostateczna kwota przepływu środków pieniężnych z działalności operacyjnej powinna być jednakowa, inne są jednak informacje wykazywane przy użyciu każdej z nich.

Cash flow obejmuje trzy podstawowe obszary działalności przedsiębiorstwa

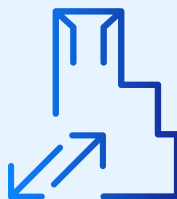
Działalność operacyjna

Działalność operacyjna dotyczy podstawowej działalności firmy. Obejmuje ona wpływy i wydatki pieniężne wynikające z operacyjnej działalności jednostki. Cash flow dla działalności operacyjnej sporządza się metodą pośrednią lub bezpośrednią.

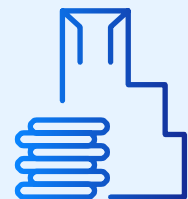
Działalność inwestycyjna

Działalność inwestycyjna odnosi się do działalności lokacyjnej przedsiębiorstwa, która jest rozumiana jako nabywanie i zbywanie aktywów trwałych, a także inwestowanie w aktywa finansowe.

Działalność finansowa

Działalność finansowa związana jest z pozyskiwaniem źródeł finansowania jednostki. Polega ona na zaciąganiu kredytów i pożyczek, emisji dłużnych papierów wartościowych w celu pozyskania środków finansowania przedsiębiorstwa.

Każdy z obszarów działalności może generować zarówno nadwyżkę (+) jak i niedobór (-) środków pieniężnych, od identyfikacji ich stanu zaczyna się wstępną analizę rachunku przepływów pieniężnych. Płynność firmy jest uzależniona od wzajemnego powiązania wpływów i wydatków pieniężnych. Biorąc pod uwagę wszystkie trzy obszary działalności firmy można wyodrębnić 8 wariantów sytuacji, w jakich jednostka może się znaleźć.

Obszar działalności	Wariant							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Działalność operacyjna	+	+	+	+	-	-	-	-
Działalność inwestycyjna	+	-	+	-	+	-	+	-
Działalność finansowa	+	-	-	+	+	+	-	-

Wariant 1 opisuje sytuację charakterystyczną dla przedsiębiorstw o dużej płynności finansowej. Niestety zdarza się ona rzadko, zwykle poprzedza nowe przedsięwzięcie takie jak np. przejęcie innej firmy.

Wariant 2 odnosi się do przedsiębiorstw dojrzałych i rentownych, w których zysk z działalności operacyjnej jest na tyle duży, że pozwala finansować działalność inwestycyjną oraz wystarcza na spłatę zobowiązań finansowych.

W **wariacie 3** występują dodatnie przepływy pieniężne z działalności operacyjnej i inwestycyjnej, co może świadczyć o przeprowadzanej restrukturyzacji. Niepokojąca jednak może być sytuacja, gdy zysk z działalności operacyjnej nie wystarcza do obsługi zadłużenia, a spółka zmuszona jest do sprzedaży aktywów trwałych.

Układ przepływów pieniężnych w **wariacie 4** jest charakterystyczny natomiast dla przedsiębiorstw rozwijających się. Ich dynamiczny rozwój umożliwia zysk z działalności operacyjnej oraz zewnętrzne źródła finansowania.

Wariant 5 może wskazywać na sytuację, w której firma boryka się z chwilowymi kłopotami. Chcąc zachować płynność finansową korzysta z zewnętrznych źródeł finansowania.

Wariant 6 to przypadek charakterystyczny dla młodych przedsiębiorstw, które dopiero się rozwijają, a swoją działalność bieżącą i inwestycje finansują z źródeł zewnętrznych.

Wariant 7 przedstawia zdecydowanie niekorzystny obraz jednostki, która sprzedaje swój majątek trwały, aby pokryć straty z działalności operacyjnej i spłacić zobowiązania.

Wariant 8 to sytuacja, w której przedsiębiorstwo generuje ujemne przepływy pieniężne z wszystkich obszarów działalności. W dłuższej perspektywie może to prowadzić do utraty płynności finansowej, co w efekcie może skutkować bankructwem.

Analiza wstępna rachunku przepływów pieniężnych ma na celu obserwację wielkości strumieni środków pieniężnych z poszczególnych rodzajów działalności. Ze względu na występowanie 8 wymienionych wyżej wariantów jest nazywana również analizą ośmiu przypadków. Bardzo szybko dostarcza podstawowych informacji na temat sytuacji finansowej przedsiębiorstwa oraz jego płynności finansowej. Analiza jest bardziej dokładna, kiedy oprócz kierunku przepływów środków pieniężnych brane są pod uwagę także ich kwoty, co więcej należy uwzględnić specyfikę działalności firmy oraz przyjętą przez nią strategię.

Rachunek przepływów pieniężnych jest w aspekcie badania płynności finansowej najważniejszym sprawozdaniem finansowym. Cash flow umożliwia dokładniejszą ocenę funkcjonowania przedsiębiorstwa i ocenę jego zdolności do regulowania zobowiązań w terminie. Wypracowany zysk nie jest tak ważny dla firmy jak dostępne środki pieniężne. To dzięki nim możliwa jest spłata zobowiązań. Rachunek przepływów pieniężnych jest źródłem informacji na temat obszarów, które generują, ale też pochłaniają środki pieniężne, dzięki czemu możliwe jest określenie mocnych i słabych stron firmy. Finalnie obserwacja wpływów i wydatków pozwala na lepszą kontrolę zachowania terminowości spłat zobowiązań.

KPI w analizie przepływów pieniężnych

Słowem klucz odmienianym przez wszystkie przypadki w kontekście analizy danych są Kluczowe Wskaźniki Efektywności (KPI). KPI to nic innego jak syntetyczne mierniki, które pozwalają na określenie stopnia realizacji monitorowanego procesu. Przy pomocy KPI firma może na bieżąco kontrolować postępy w osiągnięciu zakładanego celu oraz badać wartości odchyłeń od przyjętych założeń. Cała idea stosowania KPI sprowadza się do okresowego porównywania wartości zrealizowanych reprezentujących dany proces względem wartości zaplanowanych, dzięki czemu firma ma dostęp do bieżącej informacji odnośnie stopnia realizacji strategii. Do najczęściej wykorzystywanych KPI w obszarze analizy płynności finansowej zaliczamy:

Wskaźnik płynności bieżącej klasyczny (płynność III stopnia)

$$\frac{\text{Aktywa obrotowe ogółem}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$$

Przy pomocy tego wskaźnika firma może określić w jakim stopniu jest w stanie pokryć bieżące zobowiązania płynnymi aktywami, czyli aktywami obrotowymi. Wyższa wartość tego wskaźnika wskazuje na to, że przedsiębiorstwo ma większe możliwości pokrycia zobowiązań krótkoterminowych, a zatem lepsza jest ocena jego płynności finansowej. Wartości tego wskaźnika docelowo powinny wynosić w okolicach 2. Spadek wartości wskaźnika należy interpretować jako pogorszenie płynności firmy, a jego wzrost jako poprawę. Jeżeli wartość wskaźnika wynosi poniżej 1 wtedy mamy do czynienia z utratą płynności finansowej firmy. W przypadku kiedy wartość wskaźnika w dłuższym okresie utrzymuje się znacznie powyżej 2 należy interpretować, że firma znajduje się w sytuacji nadpłynności finansowej. Co prawda płynność finansowa firmy jest zabezpieczona, natomiast zamrożenie aktywów płynnych, takich jak gotówka może skutkować zmniejszeniem rentowności. Warto mieć na uwadze, że na poziom tego wskaźnika wpływa w znacznym stopniu specyfika prowadzonej działalności. Przykładowo firmy handlowe charakteryzują się wyższym poziomem płynności w porównaniu do firm produkcyjnych.

Wskaźnik płynności szybkiej klasyczny (płynność II stopnia)

$$\frac{\text{Aktywa obrotowe ogółem - zapasy} \\ \text{- rozliczenia międzyokresowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$$

Wykorzystując ten wskaźnik firma jest w stanie określić w jakim stopniu jest w stanie pokryć bieżące zobowiązania aktywami obrotowymi pomniejszonymi o dwa najmniej płynne ich składniki, czyli zapasy i rozliczenia międzyokresowe. Z tego powodu wartości wskaźnika płynności szybkiej będą zawsze niższe niż wartości wskaźnika płynności bieżącej. Im wyższe będą różnice między obydwojema wskaźnikami tym większe znaczenie dla zachowania płynności mają utrzymywane zapasy. Docelowo wartość wskaźnika płynności szybkiej powinien wynosić około 1. Spadek wartości wskaźnika poniżej 0,5 interpretowany jest jako utrata płynności finansowej, natomiast wzrost powyżej 1,5 jako nadpłynność.

Wskaźnik płynności gotówkowej klasyczny (płynność I stopnia)

$$\frac{\text{Inwestycje krótkoterminowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$$

Wskaźnik informuje o tym, w jakim stopniu firma wykorzystując aktywa pieniężne takie jak gotówka i jej ekwiwalenty jest w stanie natychmiast pokryć zobowiązania krótkoterminowe. Dla tego wskaźnika nie ma wartości wzorcowych, natomiast istotny jest kierunek jego zmian. Wzrost wartości wskaźnika interpretowany jest jako poprawa płynności natychmiastowej firmy, natomiast jego spadek jako pogorszenie. Niemniej jednak przyjmuje się, że wskaźnik ten powinien utrzymywać się na poziomie między 10% a 20%.

Wskaźnik zobowiązań natychmiast wymagalnych

$$\frac{\text{Środki pieniężne i inne aktywa pieniężne}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe - zobowiązania} \\ \text{12 miesięcy - bieżąca rata kredytu}}$$

Wskaźnik umożliwia ocenę stopnia pokrycia środkami pieniężnymi oraz innymi aktywami pieniężnymi najbardziej wymagalnych zobowiązań krótkoterminowych. Przyjmuje się, że wartości tego wskaźnika

powinny oscylować w granicach 20%. Zbyt duże odchylenia od tej wartości w dłuższym okresie są niekorzystne. W sytuacji kiedy wartość wskaźnika wynosi powyżej 20% mamy do czynienia z nadpłynnością, czyli zamrożeniem części posiadanych środków pieniężnych. Z drugiej strony kiedy wartości wskaźnika spadają poniżej 20% w firmie występuje zagrożenie utraty płynności finansowej.

Wskaźnik poziomu kapitału obrotowego netto

Aktywa obrotowe ogółem - zobowiązania krótkoterminowe

Wskaźnik informuje o wysokości kapitału stałego zaangażowanego w finansowanie aktywów obrotowych. Kapitał obrotowy netto (KON) może wystąpić w trzech wariantach.

- **Dodatni kapitał obrotowy netto, czyli KON > 0**, występuje gdy aktywa obrotowe > zobowiązania krótkoterminowe
- **Zerowy kapitał obrotowy netto, czyli KON = 0**, występuje gdy aktywa obrotowe = zobowiązania krótkoterminowe
- **Ujemny kapitał obrotowy netto, czyli KON < 0**, występuje, gdy aktywa obrotowe < zobowiązania krótkoterminowe

Spadek wartości wskaźnika KON interpretuje się jako pogorszenie płynności finansowej firmy, natomiast jego wzrost ocenia się pozytywnie, jako poprawę płynności finansowej.

Wskaźnik udziału kapitału obrotowego netto w finansowaniu aktywów obrotowych

$$\frac{\text{Kapitał obrotowy netto}}{\text{Zapasy + należności krótkoterminowe}} \times 100\%$$

gdzie:

kapitał obrotowy netto =
aktywa obrotowe - zobowiązania krótkoterminowe

Wskaźnik umożliwia ocenę stopnia udziału kapitału obrotowego netto w finansowaniu zapasów i należności krótkoterminowych firmy. Rekomenduje się wartość na poziomie około 50% tego wskaźnika, co oznacza, że kapitał obrotowy netto powinien obejmować około 50% łącznej wartości zapasów i należności krótkoterminowych. Spadek wartości poniżej 50%

może wskazywać na problem związany z utrzymaniem płynności finansowej na odpowiednim poziomie. Z kolei wartości wskaźnika przekraczające 50% informują o zbyt wysokim stanie kapitału obrotowego, co może wskazywać na nieefektywne wykorzystanie wolnych środków finansowych.

Zarządzanie ryzykiem utraty bieżącej płynności finansowej firmy

Osiągnięcie jak najlepszych wyników finansowych oraz maksymalizacja wartości firmy to podstawowe cele każdego przedsiębiorstwa. Okazuje się jednak, że w pełnym cyklu życia przedsiębiorstwa pojawia się wiele przeszkód, które mogą utrudniać, a nawet uniemożliwiać realizację założonych planów. Jedną z nich jest ryzyko utraty możliwości wywiązywania się z bieżących zobowiązań finansowych. Monitorowanie i kontrola bieżącej sytuacji finansowej są kluczowymi czynnościami w kontekście przetrwania firmy w otoczeniu rynkowym.

Ostatni kryzys finansowy był dla przedsiębiorców bolesną lekcją zarządzania ryzykiem płynności, a także unaoczniał jak istotne jest kontrolowanie swojej bieżącej sytuacji finansowej. Ryzyko utraty płynności to sytuacja, kiedy podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest narażony na utratę zdolności do terminowego regulowania swoich zobowiązań płatniczych, bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Zarządzanie ryzykiem płynności jest związane z koniecznością przewidywania różnych scenariuszy wydarzeń i analizą źródeł jego powstania. Bardzo istotne jest, aby przedsiębiorstwa zdawały sobie sprawę z wagi opisanego zagadnienia oraz postarały się na czas wyeliminować czynniki prowadzące do powstania sytuacji ryzykownych. Przyczyny, które powodują zwiększenie ryzyka utraty płynności są różne i można podzielić je na wewnętrzne i zewnętrzne. Do czynników wewnętrznych należy przyporządkować między innymi: decyzje z zakresu polityki gospodarowania aktywami i pasywami, obsługę klientów, posiadane kwalifikacje pracowników, a także reputację i zaufanie do przedsiębiorstwa. Czynniki zewnętrzne są związane z otoczeniem makroekonomicznym, w którym prosperuje firma i można zaliczyć do nich np. zmianę przepisów prawnych, decyzje Banku Centralnego w sprawie wysokości stóp procentowych czy zaburzenia w funkcjonowaniu rynków finansowych.

Nie ma jednego uniwersalnego przepisu na zarządzanie ryzykiem utraty bieżącej płynności, w każdym podmiocie prowadzącym działalność gospodarczą może wyglądać to inaczej i zależy od przyjętej koncepcji. Jeden przedsiębiorca skupi się na terminowości spłaty bieżących zobowiązań, czyli sprawdzi dostępność gotówki w dniu wymagalności lub zadba o wykonanie dyspozycji przelewu w odpowiednim czasie, tak aby zrealizować terminowo wymaganą płatność. Inny przedsiębiorca skupi się na kosztach pozyskania środków finansowych, które pozwolą na spłatę zobowiązania lub pokrycie kosztów obsługi spłaty zobowiązań. Najczęstszym rozwiązaniem jest jednak korzystanie ze zróżnicowanych narzędzi i wskaźników finansowych, które powinny przyjmować wartości na określonym poziomie.

Bardzo istotna jest także konieczność identyfikacji zagrożeń, które mogą przełożyć się na wzrost ryzyka utraty bieżącej płynności. Metodami, dzięki którym możemy tego dokonać, są między innymi: burza mózgów, drzewo zdarzeń, czy diagram Ishikawy.

Burza mózgów może polegać na zaproponowaniu przez wyselekcjonowaną grupę pracowników przyczyn, które w znaczny sposób mogą obniżyć płynność firmy. Przykładem może być brak gotówki do terminowej spłaty zobowiązania w dniu wymagalności. Może być to spowodowane:

- zajęciem konta przez wierzyciela,
- brakiem terminowego wpływu należności od klienta,
- brakiem przedłużenia linii kredytowej przez bank,
- nieplanowanym wydatkiem nadzwyczajnym związanym z działalnością podstawową firmy.

Drzewo zdarzeń przedstawia konsekwencje zdarzenia nadrzędnego, którego skutkiem będzie powodzenie lub brak powodzenia zdarzenia. To właśnie zdarzenie nadrzędne jest pierwszym sygnałem informującym o coraz to gorszej płynności, a ostatecznie może doprowadzić nawet do jej całkowitej utraty.

Diagram Ishikawy jest równie dobrym narzędziem pozwalającym na identyfikację potencjalnych zagrożeń. Analiza rozpoczyna się od stwierdzenia wystąpienia skutku, a następnie rozpoznania wszystkich możliwych przyczyn, które go spowodowały.

Zarządzanie ryzykiem utraty bieżącej płynności wiąże się z efektywnym zarządzaniem aktywami i pasywami mogącymi przyczynić się do powstania

takiego ryzyka. W szczególności warto zadbać o kontrolowanie stanów: należności, zapasów oraz środków pieniężnych.

Zarządzanie należnościami

Należności są jednym z głównych składników aktywów, które wpływają bezpośrednio na płynność finansową przedsiębiorstwa. Należności można zdefiniować jako wyniki z przeszłych zdarzeń uprawnia podmiotu do otrzymania określonego świadczenia pieniężnego od innych podmiotów. Odgrywają one bardzo istotną rolę w zarządzaniu ryzykiem płynności, ponieważ powiększają środki służące do regulowania zobowiązań.

Aby nie dopuścić do wzrostu ryzyka płynności należy zapobiegać tworzeniu się należności przeterminowanych. W tym celu należy sporządzić klasyfikację klientów uwzględniającą ich gotowość i możliwość spłaty zadłużenia, a następnie powinno się wdrożyć odpowiednią politykę kredytową (w tym: ustalenie odpowiednich terminów płatności, wartości odsetek umownych oraz limitu kredytu kupieckiego) w stosunku do poszczególnych grup klientów.

W przypadku pojawienia się przeterminowanych należności należy regularnie monitorować ich poziom oraz opracować odpowiednie procedury, które pozwolą na ich skuteczne wyegzekwowanie. Jedną z metod może być wysyłanie powiadomień do klientów z informacją o braku płatności i wezwaniem do zapłaty, a jeśli to konieczne należy postarać się o windykację takich należności. Współpraca z klientami jest obciążona dużym ryzykiem, dlatego zarządzanie należnościami jest bardzo ważne. Zdywersyfikowana baza klientów może wpłynąć pozytywnie na płynność oraz zapewnić przedsiębiorstwu stabilne wpływy finansowe.

Zarządzanie zapasami

Zapasy można potraktować jako zamrożone środki pieniężne, które mogą być potrzebne do spłaty bieżących zobowiązań. Optymalny poziom zapasów umożliwia również utrzymanie sprzedaży na odpowiednim poziomie. Proces zarządzania zapasami jest bardzo złożony i polega na ustaleniu:

- ilości jednostek danego dobra, które trzeba wyprodukować,
- kosztu magazynowania danego dobra,

- rotacji zapasów magazynowych,
- strat nadzwyczajnych zaistniałych w związku z nieodpowiednim magazynowaniem dóbr,
- składników zapasów wymagających szczególnego sposobu magazynowania.

Najpopularniejsze metody zarządzania zapasami to:

ABC

Zapasy są dzielone na trzy grupy. Zapasy A mają największe znaczenie dla przedsiębiorstwa i ich brak może skutkować dużymi stratami, zapasy B mają średnie znaczenie, a zapasy C mają najmniejsze znaczenie i stanowią zazwyczaj najliczniejszą grupę.

XYZ

Jest to dopełnienie metody ABC. Kategoria X to zapasy, na które istnieje regularne zapotrzebowanie, kategoria Y to produkty, na które istnieje sezonowe zapotrzebowanie. Kategoria Z to natomiast asortyment, na który pojawia się sporadyczny popyt.

EOQ

Jest to metoda optymalnej wielkości zamówienia – najpopularniejsza metoda, która polega na wyznaczeniu optymalnej wielkości zamówienia w oparciu o analizę takich zmiennych jak koszty tworzenia i utrzymania zapasów czy częstotliwość zamówień.

JIT

Metoda Just-In-Time zakłada dostarczenie materiałów w momencie zapotrzebowania na nie, tak aby zminimalizować koszty magazynowania.

Zastosowanie rozwiązań Business Intelligence w analizie danych finansowych

Ogromna ilość danych finansowych gromadzonych każdego dnia przez przedsiębiorstwa sprawia, że zapewnienie kontroli nad kluczowymi procesami w przedsiębiorstwie bez wykorzystania odpowiednich narzędzi informatycznych staje się coraz trudniejsze.

Firmy coraz częściej sięgają po rozwiązania, które umożliwią im skuteczniejsze zarządzanie danymi oraz ich właściwą interpretację. Takimi narzędziami są systemy analityczne klasy Business Intelligence (BI), które są odpowiedzialne za przekształcanie danych pochodzących z różnych źródeł w informację zarządczą na podstawie, której osoby kierownicze w przedsiębiorstwach podejmują skuteczne decyzje.

Aby analizy były przydatne dla menedżerów i zarządu firmy muszą spełniać dwa podstawowe kryteria. Po pierwsze jakość i rzetelność danych użytych do ich przygotowania nie może budzić najmniejszych wątpliwości. Po drugie analizy muszą być atrakcyjne i jednoznaczne pod względem wizualnej formy, tak żeby odbiorca takiej analizy mógł jak najszybciej na jej podstawie podjąć decyzję zarządczą.

Wizualizacja danych biznesowych z wykorzystaniem przejrzystych wykresów, tabel, wskaźników, map, czy własnych schematów, obrazów to główna cecha aplikacji **Comarch BI Point**. Użytkownik ma do dyspozycji wiele opcji dostosowania tych elementów, wybór różnych typów wykresów, palet kolorystycznych, formatowania liczb i innych.

Zaawansowane filtry i zastosowanie interakcji, pozwala na wygodną pracę z danymi, a także dostosowanie zakresu wyświetlanych informacji biznesowych, czy sterowanie horyzontem czasowym analizy. BI Point pozwala na tworzenie powiązań i przekazywanie parametrów wsadowych pomiędzy poszczególne elementy. Szybka i potrzebna informacja jest również dostępna dzięki uruchomieniu atrakcyjnych raportów kontekstowych.

Dzięki **Comarch BI Point** tworzenie własnych analiz danych oraz ich interpretowanie (od ogółu do szczegółu) jest bardzo proste. Narzędzie umożliwia wizualną eksplorację złożonych zbiorów i łatwiejsze wyszukiwanie w nich wzorów i powiązań. Intuicyjna obsługa, wykorzystanie mechanizmu drag&drop pozwala na szybki dostęp do informacji i odnajdywanie ukrytych zależności.

Dostęp do raportów i analiz jest możliwy za pomocą dowolnego urządzenia wyposażonego w nowoczesną przeglądarkę internetową.

Responsywny interfejs aplikacji dostosowuje się do wielkości ekranu urządzenia i pozwala na lepsze doświadczenie w pracy z aplikacją. Informacje będą czytelne i wyświetlane w najwygodniejszej formie, dzięki czemu z analiz można korzystać niezależnie od miejsca i okoliczności (np. w trakcie podróży, czy spotkania biznesowego).

Analiza danych finansowych przy wykorzystaniu narzędzi informatycznych takich jak systemy klasy Business Intelligence pozwala na skuteczniejsze zarządzanie płynnością finansową firmy. Do przykładowych korzyści zastosowania tego typu analiz możemy zaliczyć:

- zwiększenie świadomości o bieżącej kondycji finansowej firmy,
- dostęp do szczegółowej wiedzy o aktualnym stanie należności i zobowiązań,
- możliwość prognozy przepływów płatności w przedsiębiorstwie,
- podejmowanie decyzji w oparciu o wiarygodne informacje,
- automatyzację procesu raportowego,
- możliwość błyskawicznego podjęcia działań korygujących zdarzenia niepożądane w firmie,
- bieżącą kontrolę stopnia realizacji celów firmy.

Zespół specjalistów Comarch, bazując na doświadczeniu zgromadzonym podczas realizacji wielu analitycznych projektów, zarówno krajowych i zagranicznych zapewnia kompleksowe wdrożenie rozwiązania Business Intelligence, obejmujące budowanie obszarów analitycznych oraz raportów dedykowanym działom finansowym.

COMARCH

KONTAKT

Odwiedź www.comarch.com, żeby uzyskać więcej informacji o naszych biurach w wybranych krajach:

Albania	Malezja
Austria	Panama
Belgia	Polska
Brazylia	Rosja
Kanada	Hiszpania
Chile	Szwajcaria
Chiny	Turcja
Finlandia	UAE
Francja	Wielka Brytania
Niemcy	Ukraina
Włochy	USA
Luksemburg	

Comarch Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie, Aleja Jana Pawła 39 a, zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000057567.

Wysokość kapitału zakładowego Spółki wynosi 8.133.349,00 zł. Kapitał zakładowy wpłacony w całości.

info.erp@comarch.com

www.comarch.pl/erp